

[Niels Westerby.]

varme tilhængere af, at indkomstskatterne bliver sænket, og at forbrugsskatterne bliver tilsvarende strammet. Vi har altid set merværdiafgiften som et middel, jeg understreger: som det nødvendige middel, til at få indkomstskatterne bragt ned, og vi er derfor meget ked af, at det forlig, som er indgået mellem regeringen og folkesocialisterne, i virkeligheden er med til at kompromittere denne skatteform. Vi får ikke den omlægning, som vi har talt om og ønsket, og som mange andre mere eller mindre har tilsluttet sig.

Vi må altså stemme imod forslaget til udskrivningslov og merværdiafgiften, fordi vi ikke har fået denne omlægning og fået det perspektiv i vor skattelovgivning, som vi gerne skulle have, sigtende imod en større velstand. Vi anerkender, at merværdiafgiften teknisk set er en god afgiftsform. Jeg vil udtrykke det på den måde, at punktskatter er bedre end indkomstskatter, at engrosomsætningsafgiften er bedre end punktskatter, og at merværdiafgiften er bedre end engrosomsen. Vi vil altså anerkende, at den tekniske side af sagen sådan set er blevet bedret, men det helt centrale og det helt afgørende for os er: hvad sker der med de midler, de penge, som kommer ind ved gennemførelse af merværdiafgiften? Bliver de anvendt efter det grundsynspunkt, vi har anlagt i vore skattepolitiske bestræbelser? Det er ikke tilfældet, og derfor må vi gå imod denne lovgivning, fordi den får et forkert sigte, et forkert formål, selv om vi godt kan se, at der er et teknisk fremskridt i det.

Må jeg sige, at for udskrivningslovsforslagets vedkommende ser det jo endda særdeles sort ud. Vi får gennemført merværdiafgiften fra den 1. juli 1967 — eller fra den 3. juli er det jo nu blevet til, et par dage senere — men vi skal jo have en udskrivningslov, der gælder fra 1. april i år og 1 år frem. Og det er — det understreger jeg meget stærkt — stort set nøjagtig den samme udskrivningslov, som vi har haft i de

foregående år. Stort set det samme. Ganske vist er bundgrænsen blevet hævet fra 7.000 kr. til 9.000 kr., men satserne er i det store og det hele de samme.

Jeg vil spørge regeringen eller formanden for den socialdemokratiske gruppe: kan der virkelig være et perspektiv i at gennemføre en udskrivningslov, som for alle med en skattepligtig indtægt på over 22.000 kr. — og der er mange mennesker, der har en skattepligtig indtægt på over 22.000 kr. — medfører, at de skal beskattes med ca. 80 pct. af hver tjent 1.000 kr. derover, eller udtrykt på en anden måde: af hver tjent 1.000 kr. og derover skal der erlægges ca. 800 kr. i stats- og kommuneskatter, folkepensionsbidrag, kirkeskatter m. v.? Kan det være rigtigt? Ligger der en opmuntring for disse borgere til at gøre en indsats, når $\frac{4}{5}$ af den yderligere indtjening går til skatter? Og det er vel at mærke skatter, som ikke kan trækkes fra til næste år, for da er skattefradragetsreglen jo blevet ophævet.

Man kunne jo tidligere acceptere, at skattebyrden gik op til 100 pct., for man havde jo skattefradragetsreglen, og så blev det på længere sigt ikke over 50 pct., men det forslag til udskrivningslov, som er fremsat i det høje ting, fører i virkeligheden til, at folk kommer til at betale skatter på op til 80 pct. af hver tjent 1.000 kr. over 22.000. Ja, det bliver såmænd endnu værre; de, der har en skattepligtig indtægt på over 25.000, er helt oppe på 90 pct. For ikke-forsørgere er det faktisk endnu værre; da indtræder disse uhyggelige procenter allerede ved en skattepligtig indkomst på 18.000 kr.; de skal altså betale 800 kr. af hver tjent 1.000 kr. ud over de 18.000 kr.

Men bliver det stort bedre efter de skitser, vi har set fra regeringens side til en fast udskrivningsskala fra 1968 og fremefter, altså når merværdiafgiften virker med sit fulde beløb? Jeg må sige, at det er et yderst nedslående resultat, man her kommer til. For en bruttoindkomst — det vil altså sige den fulde indkomst, uden at det foregående års betalte skatter er blevet trukket fra —